

послѣ  
р. хр. начала да го наричя, че е лѣнивъ, и го изпѣдила на  
внѣ. Датчани-тѣ не можя и да познажтъ, че е то-  
ва обмана, и отишли си. Но Густавъ отъ тогава ве-  
че не смѣялъ да стои у селянина, но рѣшилъ да  
бѣга по-далѣко въ планинскы-тѣ страны на Швеціѣ  
— въ провинціѣ *Далекарлія*; при кое-го му и Ниль-  
сонъ помогнать така: Той турналъ Густава въ единъ  
талигъ, коѣ-то покрилъ съ сламъ за даго отвезе въ  
опредѣленно-то мѣсто. Но въ пѣтя ся изведнѣждъ  
приближили до талигъ-тѣ Датскы солдати, кои-то и  
заповѣдали селянину Нильсону да запрѣ талигъ-тѣ  
и начнали да прорѣзуватъ сламъ-тѣ съ сабли-тѣ си.  
Но за счастіе, тѣи твърдѣ малко ранили Густава въ  
ногъ тѣ, а послѣ си отишли. Густавъ отишълъ въ  
*Далекарліѣ* и разказалъ на тамошны-тѣ селскы жи-  
тели, заради жестоку-тѣ обхожденія Христіанови.  
Народъ-тѣ ся съединилъ съ Густава, за да нападижтъ  
1523 на Датчаны-тѣ. И така въ малко время испѣдили  
всичку-тѣ Датчаны изъ Швеціѣ наедно съ краля  
имъ. Подиръ това Шведи-тѣ умолили Густава Ваза,  
1525 та имъ станалъ краль, и отъ тогава станала Шве-  
ціѣ отдѣлно господарство. Густавъ Ваза пріѣлъ по-  
слѣ Лютеранскъ вѣръ и заповѣдалъ да ся проповѣ-  
дува по всичко-то негово господарство ученіе-то  
Лютерово. И отъ тогава почти всички-тѣ Шведи  
станади протестанти.

По между това вдягналися и Датчани-тѣ про-  
тивъ краля си Христіана II., кого-то всичкиъ на-  
родъ ненавиждалъ. Отъ това ся принудилъ да бѣга  
въ Германіѣ, но непріѣтели-тѣ го не оставили и  
тамъ на миръ, зашто-то тамъ го заробили и турнали  
въ темницѣ, въ коѣ-то стоялъ повече отъ 20 гди-  
ны, почти докаѣ умрѣлъ.

Швеціѣ кога ся отдѣлила отъ Даніѣ? Кой цару-  
валъ тогава въ Даніѣ? Кои были въ Швеціѣ голѣмы